

РЕШЕНИЕ

№ 17648

гр. София, 21.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4211** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. Б. Г., Р. Б. Н. и С. П. Г., всички от [населено място], Столична община (СО), срещу ЗАПОВЕД №18-13504/15.12.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (СГКК). С оспорвания административен акт, на основание чл.51, ал.1, т.1, ал.2 и ал.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), е ОДОБРЕНО изменение в Кадастралната карта и кадастралния регистър (КККР) на [населено място], одобрени със Заповед №РД-18-76/21.12.2010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), съгласно Скица – проект №15-1168073/07.10.2022г., състоящо се в коригиране на границите на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 37914.6849.41 с ПИ с идентификатор 37914.6849.984, в съответствие с границите на имот пл. №41 по Кадастралния план на [населено място], местност „Терасите“.

В жалбата (именувана Възражение-жалба с вх. №23606/23.06.2023г.) са изложени доводи за недействителност на Заповед №18-13504/15.12.2022г. от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателите твърдят, че ПИ с идентификатор 37914.6849.41 не е застроен, което според тях е пречка за придобиване на право на собственост от ползвателите на земи по реда и при условията на §4а от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ПРЗ ЗСПЗЗ). Молят съда да отмени Заповед

№18-13504/15.12.2022г. Не претендират за разноски.

Ответникът – НАЧАЛНИК на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] (СГКК), редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото. В писмен Отговор от 04.05.2023г. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

Заинтересованите страни: Е. Ц. В., С. С. С., С. М. С. и А. И. М., оспорват жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Н. М. поддържат, че Заповед №18-13504/15.12.2022г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за нейната отмяна. Претендират да им бъдат присъдени разноски по водене на делото, съгласно представения списък.

Заинтересованата страна В. А. Г., редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се явява, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Заинтересованите страни Е. В., С. С. С., С. М. С. и А. М., са съсобственици на ПИ с идентификатор 37914.6849.41 от КККР на [населено място], СО. Това обстоятелство се установява с приетите писмени доказателства: Скица на поземлен имот №15-451218/27.04.2023г., издадена от СГКК (л.13), Удостоверение за наследниците на Е. Ц. В. – М. с изх. №РСЛ20-УГ01-7765/11.09.2020г. (л.139) и Удостоверение за наследниците на М. Е. В. с изх. №РСЛ23-УГ01-9973/02.11.2023г. (л.212).

Жалбоподателите А. Г., Р. Н. и С. Г. и заинтересованата страна В. Г. се легитимират като съсобственици на ПИ с идентификатор 37914.6849.984 от КККР, с приетите и неоспорени по делото: Нотариален акт (НА) за собственост върху недвижим имот, възстановен по ЗСПЗЗ №76/31.08.1998г., том XI, дело №10320/1998г. (л.162); Скица №436/23.06.1998г. на имот кад. №2309 (л.163); Удостоверение за наследниците на С. З. Г. №ККЛ19-1/14.01.2019г. (л.165); Удостоверение за наследниците на В. З. Н. с изх. №ККЛ23-21/07.02.2023г. (л.166); Удостоверение за наследниците на П. З. Н. с изх. №ККЛ22/18.10.2022г. (л.61); Скица на поземлен имот №15-451226/27.04.2023г. (л.15).

С Решение от 11.04.2001г. на Софийски районен съд (СРС) по гр. дело №1538/1995г. са отхвърлени исквете с правно основание чл.108 от Закона за собствеността (ЗС), предявени от С. З. Г., П. З. Н. и В. З. Н. (наследодатели на жалбоподателите и на заинтересованата страна В. Г.), срещу Е. Ц. В. и Е. Ц. В. (наследодател на заинтересованите страни С. С., С. М. С. и А. М.), за 328 кв.м. от имот пл. №41 по плана на [населено място], местността „Терасите“. С Решение от 09.11.2004г. на Софийски градски съд (СГС) по гр. дело №2903/2001г. е оставена без уважение въззивната жалба на С. З. Г., П. З. Н. и В. З. Н. срещу Решението от 11.04.2001г. на СРС по гр. дело №1538/1995г., В ЧАСТТА с която са отхвърлени исквете им с правна квалификация чл.108 ЗС в защита на собствеността върху процесната част от имота, за която се твърди да е реституирана с Решението на Общинската поземлена комисия (О.) от 16.02.1993г. и е обезсилено първоинстанционното Решение В ЧАСТТА, с която са отхвърлени исквете им с правна квалификация чл.108 ЗС в защита на собствеността върху процесните части от

имотите въз основа на Решения №, № 1504/07.07.1997г. и 1504-1/21.05.1998г. на О. – П.. Този съдебен акт е влязъл в сила на 09.01.2006г. след като е оставен в сила с Решение №2948 на Върховния касационен съд на РБългария (ВКС) по гр. дело №530/2005г., поправено с Решение №513/13.04.2006г. по гр. дело №530/2005г. (л.101 – 124).

Административното производство е започнало по Заявление на заинтересованите страни за нанасяне на настъпили промени в КККР, в частта за границите на поземлен имот с идентификатор 37914.6849.41 (вх. №01-554117/26.09.2022г.). За образуваното производство жалбоподателите са били уведомени с писмо с изх. №24-32093/28.10.2022г., което видно от приетите доказателства е било връчено лично на А. Г. на 07.11.2022г. с известие за доставяне (обратна разписка) №ИД PS1040 09B84E W (л.55, 56). Жалбоподателите са се възползвали от предоставената им възможност и са изразили несъгласие с процедураното изменение на КККР с писмено възражение с вх. №02-1311/11.11.2022г. (л.41, 42).

Производството е приключило с издаване на процесната Заповед №18-13504/15.12.2022г. с която на основание чл.51, ал.1, т.1, ал.2 и ал.3 ЗКИР е одобрено изменение в КККР, изразяващо се в следното: Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР: а) ПИ с идентификатор 37914.6849.41 с площ преди промяната 391 кв.м. с начин на трайно ползване: незастроен имот за жилищни нужди, а след нея с площ 690 кв.м. и начин на трайно ползване: за ниско застрояване (до 10 м.), собственост на Е. Ц. В., Е. Ц. В. – М. и М. Е. В.; б) ПИ с идентификатор 37914.6849.984 с площ преди промяната 1302 кв.м. и начин на трайно ползване: незастроен имот за жилищни нужди, а след нея с площ 1002 кв.м. и начин на трайно ползване: незастроен имот за жилищни нужди, собственост на В. З. Н., С. З. Г. и П. З. Н..

За изясняване на спорните факти по делото са приети относими писмени доказателства които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: Скица – проект №15-1168073/07.10.2022г. (л.67, 68); Проект за отстраняване на непълнота и грешка, заедно с Обяснителна записка (л.93 -99); Скица – копие от неodobрен кадастрален план на [населено място] от 24.08.1994г. за имот пл. №41 (л.100); Скица – копие от неodobрен кадастрален план на [населено място] от 07.07.1998г. за имот пл. №83; Удостоверение №1716/22.04.1967г. на Софийски градски народен съвет (СГНС, л.169).

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване на административните актове, установен в чл.149, ал.1 АПК, от лица, чийто имот непосредствено се засяга от изменението на КК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид заявените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №18-13504/15.12.2022г. е постановена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му съгласно чл.54, ал.4 ЗКИР. Съдът приема, че макар като правно основание за изменението да е посочена нормата на чл.51, ал.1, т.1 ЗКИР – поради изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след

влизането в сила на КККР, в действителност правното основание за издаване на акта е т.2 на чл.51, ал.1 – установена е грешка при отразяване на границите на ПИ с идентификатор 37914.6849.41. Този извод следва от мотивите на административния акт, където са изложени фактическите основания за допуснатото изменение на КК. В обстоятелствената част на акта е прието, че представените от заявителите документи, удостоверяващи правото им на собственост върху имот пл. №41, включително влязлото в сила Решение на СРС по гр. дело №1538/1995г., се отнасят към период предхождащ одобряването на КККР, поради което и е обоснован извод, че искането е за отстраняване на грешка, на основание чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са били допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Заповед №18-13504/15.12.2022г. е съответна на приложимите материалноправни норми и на целта на закона.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на РБългария набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. В чл.51, ал.1 ЗКИР е предвидено, че КККР се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1) изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на КККР, 2) непълноти или грешки или 3) явна фактическа грешка.

Легално определение за "непълноти или грешки" е дадено в §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗКИР, съгласно която норма това са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние, а редът и условията за отстраняването им са установени в чл.54, ал.1 – ал.6 ЗКИР и чл.70 от Наредба №РД-02-20-5/15.12.2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на Кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредбата за КККР). Съгласно чл.54, ал.1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълват или поправят от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. Пречка за отстраняването на непълнотата или грешката е наличието на спор за материално право, до разрешаването му по съдебен ред (чл.54, ал.2 ЗКИР).

Съдът приема за безспорно установено с приетите писмени доказателства, че границите на имот с идентификатор 37914.6849.41 от КК не съответстват на действителното му състояние, съобразно легитимиращите документи за собственост на заинтересованите страни Е. В., С. С. С., С. М. С. и А. М.. Следователно налице е била грешка при отразяването в КК на ПИ с идентификатор 37914.6849.41, редът и условията за отстраняването на която са тези, установени в ЗКИР и в Наредбата за КККР. Освен това към датата на издаване на оспорваната Заповед – 15.12.2022г., не е съществувала предвидената в чл.54, ал.2 ЗКИР пречка за отстраняване на установената грешка в КК, тъй като спорът за собственост между жалбоподателите и заинтересованите страни относно 328 кв.м. от площта на имота, възстановен по реда на ЗСПЗЗ, за който по реда на чл.483, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК,

отм.) е бил съставен НА за собственост върху недвижим имот №76/31.08.1998г., е разрешен с влязлото в сила на 09.01.2006г. съдебно решение по гр. дело №2903/2001г. на СГС.

Спор за материално право по смисъла на ЗКИР е налице когато в проекта за изменение на КК местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство. В случая, въпреки изрично дадените им от съда указания за разпределението на доказателствената тежест (Протоколно определение от 29.04.2024г.) жалбоподателите не сочат и не ангажират доказателства, че в проекта за изменение на КК новопроектираните граници на ПИ с идентификатор 37914.6849.41 не съответстват на правата на собственост на заинтересованите страни Е. В., С. С. С., С. М. С. и А. М., съгласно влезлите в сила съдебни решения по гр. дело №1538/1995г. на СРС и по гр. дело №2903/2001г. на СГС.

При това правилен е изводът на административния орган, че при отразяването в КК на ПИ с идентификатор 37914.6849.41 е била допусната грешка и след като липсват пречки за отстраняването ѝ, установени в чл.54, ал.2 ЗКИР, законосъобразно е издал процесната Заповед за изменение в КККР чрез коригиране на границите с ПИ с идентификатор 37914.6849.41, в съответствие с границите на имот пл. №41 по Кадастралния план на [населено място], местност „Терасите“.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на процесуалния представител на заинтересованите страни следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение, на основание чл.38, ал.2 във вр. с ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата във вр. с чл.8, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. Г., Р. Б. Н. и С. П. Г., всички от [населено място], Столична община, срещу ЗАПОВЕД №18-13504/15.12.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

ОСЪЖДА А. Б. Г., ЕГН [ЕГН], Р. Б. Н., [ЕГН] и С. П. Г., ЕГН [ЕГН], да заплатят ОБЩО на адв. Н. Б. М., с адрес: [населено място], пл. „П. Р. С.“ №11, ет.1, кантора №10, сумата 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева – разноски по адм. дело №4211/2023г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова